

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ : ១៣៤ អនក្រ បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

**លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការផ្តល់តាវកាលិកផ្នែកហានិភ័យការងារ
សម្រាប់មន្ត្រីសាធារណៈ និងផ្នែកថែទាំសុខភាពសម្រាប់មន្ត្រីសាធារណៈ
អតីតមន្ត្រីរាជការ និងអតីតយុទ្ធជន**

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២១៣/១៣៩៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៦/៣៦៨ ចុះថ្ងៃទី៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៥/០០៣ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៣/០១២ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៣ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា២៨នៃច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២១៧/០៧៨ ចុះថ្ងៃទី១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ ស្តីពីការបង្កើតរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកហានិភ័យការងារសម្រាប់មន្ត្រីសាធារណៈ និងផ្នែកថែទាំសុខភាពសម្រាប់មន្ត្រីសាធារណៈ អតីតមន្ត្រីរាជការ និងអតីតយុទ្ធជន
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១៩៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីបែបបទនៃការទទួលសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចទាក់ទងនឹងស្ថានភាពទាំងប្រាំនៃយោធិនអាជីព និងបទប្បញ្ញត្តិដោយឡែកចំពោះនាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៤៨៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ២៨៣ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- បានទទួលការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី៤ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៧

សម្រេច

ជំពូកទី១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .-

អនុក្រឹត្យនេះកំណត់អំពីលក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការផ្តល់តាវកាលិកសម្រាប់របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកហានិភ័យការងារសម្រាប់មន្ត្រីសាធារណៈ និងផ្នែកថែទាំសុខភាពសម្រាប់មន្ត្រីសាធារណៈ អតីតមន្ត្រីរាជការ និងអតីតយុទ្ធជន លើកលែងតែអតីតយោធិនដែលមានឋានន្តរសក្តិថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍និងឧត្តមនាវី ដែលត្រូវអនុវត្តតាមស្មារតីនៃអនុក្រឹត្យលេខ១៩៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីបែបបទនៃការទទួលសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចទាក់ទងនឹងស្ថានភាពទាំងប្រាំនៃយោធិនអាជីព និងបទប្បញ្ញត្តិដោយឡែកចំពោះនាយទាហានថ្នាក់ឧត្តមសេនីយ៍។

មាត្រា ២ .-

វាក្យសព្ទបច្ចេកទេសដែលប្រើនៅក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ មាននិយមន័យដូចតទៅ៖

- របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកហានិភ័យការងារ សំដៅដល់ការធានារ៉ាប់រងចំពោះគ្រោះថ្នាក់ការងារ គ្រោះថ្នាក់ពេលធ្វើដំណើរ និងជំងឺវិជ្ជាជីវៈ
- គ្រោះថ្នាក់ការងារ សំដៅដល់គ្រោះថ្នាក់ចំពោះរូបកាយមន្ត្រីសាធារណៈ ដោយធ្វើការឬក្នុងពេលធ្វើការជូនក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពរបស់ខ្លួន។

- គ្រោះថ្នាក់ពេលធ្វើដំណើរ សំដៅដល់គ្រោះថ្នាក់ចំពោះរូបកាយមន្ត្រីសាធារណៈក្នុងពេលធ្វើដំណើរពីលំនៅឋានត្រង់ឆ្ពោះទៅកន្លែងធ្វើការឬវិលមកវិញដោយគ្មានឈប់ឬរង់ទៅកន្លែងផ្សេងជាប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ក្រៅពីការងារដែលក្រសួង ស្ថាប័ន ឬអង្គភាពតម្រូវឱ្យទៅ
- ជំងឺវិជ្ជាជីវៈ សំដៅដល់ជំងឺនានាដែលកើតឡើងដោយមានមូលហេតុពីការងារឬពាក់ព័ន្ធនឹងការងារ ទោះជាជំងឺនោះកើតឡើងក្នុងកំឡុងពេលបំពេញការងារឬក្នុងពេលណាមួយក្រោយបំពេញការងារក៏ដោយ
- របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកថែទាំសុខភាព សំដៅដល់ការធានារ៉ាប់រងសុខភាពសង្គមដែលត្រូវផ្តល់ការគាំពារចំពោះគ្រោះថ្នាក់ ឬជំងឺ ឬបញ្ហាសុខភាពដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹងហានិភ័យការងារ
- តារកាលិកផ្នែកហានិភ័យការងារ សំដៅដល់ការព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ វិភាជន៍ឬធនលាភបាត់បង់សមត្ថភាពការងារសម្រាប់ផ្តល់ជូនមន្ត្រីសាធារណៈដែលរងគ្រោះដោយគ្រោះថ្នាក់ការងារ គ្រោះថ្នាក់ពេលធ្វើដំណើរ ឬជំងឺវិជ្ជាជីវៈ និងធនលាភឧត្តរជីវី សម្រាប់ផ្តល់ជូនសិទ្ធិវេជ្ជសាស្ត្រនៃជនរងគ្រោះ ដែលរងគ្រោះថ្នាក់ការងារ គ្រោះថ្នាក់ពេលធ្វើដំណើរ ឬជំងឺវិជ្ជាជីវៈ បណ្តាលឱ្យបាត់បង់ជីវិត
- ក្មេងកំព្រា សំដៅដល់ក្មេងកំព្រាដែលគ្មានឪពុកម្តាយនិងរស់នៅក្នុងបន្ទុកផ្ទាល់នៃជនរងគ្រោះដោយហានិភ័យការងារ
- តារកាលិកផ្នែកថែទាំសុខភាព សំដៅដល់សេវាបង្ការសុខភាពនិងសេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ
- សេវាបង្ការសុខភាព សំដៅដល់សកម្មភាពនានាដូចជា ការស្រាវជ្រាវរកជំងឺឬការកំណត់ជាមុននូវសញ្ញាណហានិភ័យផ្នែកសុខភាព ការអប់រំសុខភាព ការផ្តល់ប្រឹក្សាកម្មវិធីចាក់ថ្នាំបង្ការ ឬអន្តរាគមន៍នានា ដើម្បីបង្ការកុំឱ្យមានបញ្ហាផ្នែកសុខភាព
- បច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈវេជ្ជសាស្ត្រ សំដៅដល់បច្ចេកទេសឬវិធីសាស្ត្រនៃការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យ ការព្យាបាលនិងថែទាំត្រឹមត្រូវតាមក្បួនវេជ្ជសាស្ត្រ ដែលធ្វើឡើងដោយអ្នកមានវិជ្ជាជីវៈ ទទួលស្គាល់ដោយគណៈវិជ្ជាជីវៈសុខាភិបាល និងត្រូវបានអនុញ្ញាតច្បាប់ឱ្យប្រកបមុខរបរតាមវិជ្ជាជីវៈដោយក្រសួងសុខាភិបាល
- សល្យសាស្ត្រ សំដៅដល់ការវះកាត់តាមរបៀបវេជ្ជសាស្ត្រក្នុងបំណងព្យាបាល
- មូលដ្ឋានសុខាភិបាល សំដៅដល់អង្គភាពសុខាភិបាលសាធារណៈឬឯកជនដែលទទួលស្គាល់ដោយក្រសួងសុខាភិបាល
- សេវាពិគ្រោះជំងឺក្រៅ សំដៅដល់សេវាពិនិត្យនិងពិគ្រោះជំងឺ ដោយមិនរាប់បញ្ចូលការសម្រាកព្យាបាលនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ

- សេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ សំដៅដល់អន្តរាគមន៍ទាំងឡាយដែលធ្វើឡើងក្នុងកាលៈទេសៈ មួយដែលមិនបានគ្រោងទុក និងត្រូវធ្វើជាបន្ទាន់ក្នុងគោលបំណងសង្គ្រោះជីវិត ឬ ជួយការពារការបាត់បង់អវយវៈ ឬសរីរាង្គណាមួយរបស់ជនរងគ្រោះឬអ្នកជំងឺ
- ថ្លៃតាមសេវា សំដៅដល់ថ្លៃសេវាព្យាបាលនីមួយៗរបស់មូលដ្ឋានសុខាភិបាល
- វិភាជន៍ សំដៅដល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភដែលត្រូវផ្តល់ជូនជនរងគ្រោះតែម្តងគត់
- ធនលាភ សំដៅដល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភដែលត្រូវផ្តល់ជូនជនរងគ្រោះដោយហានិភ័យ ការងារជាកាលិក
- ធនលាភឧត្តរជីវី សំដៅដល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភដែលបានផ្តល់ឲ្យប្តី ប្រពន្ធ ឬកូននៅក្នុង បន្ទុក...។

ជំពូកទី២

លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការផ្តល់សេវាកាលិកផ្នែកហានិភ័យការងារ

ផ្នែកទី១

គោលការណ៍រួម

មាត្រា៣ .-

មន្ត្រីសាធារណៈដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣នៃព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២១៧/ ០៧៨ ចុះថ្ងៃទី១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ មានសិទ្ធិទទួលបានការកាលិកហានិភ័យការងារនៅពេល ទទួលរងហានិភ័យការងារ។

ជនរងគ្រោះដោយហានិភ័យការងារឬសិទ្ធិវន្ត ត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ទៅបេឡាជាតិ របបសន្តិសុខសង្គម(ប.ស.ស.) និងក្រសួង ស្ថាប័ន ឬអង្គភាពសាមី អំពីគ្រោះថ្នាក់ដែលបាន កើតឡើងចំពោះខ្លួន លើកលែងតែករណីប្រធានសក្តិ ឬការមិនមានលទ្ធភាព ឬមានមូលហេតុ សមស្រប។

ក្រសួង ស្ថាប័ន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ឬអង្គភាពសាមី ត្រូវជូនដំណឹងតាមគ្រប់ មធ្យោបាយ មកបេឡាជាតិរបបសន្តិសុខសង្គម(ប.ស.ស.)ពីឧបទ្វីបហេតុនៃហានិភ័យការងារ យ៉ាងយូរ៤៨(សែសិបប្រាំបី)ម៉ោងនៃថ្ងៃធ្វើការ បន្ទាប់ពីទទួលបានការស្នើសុំព័ត៌មានពីប.ស.ស.។ សេចក្តីសន្និដ្ឋាននៃហានិភ័យការងារ ត្រូវបានកំណត់ដោយអនុលោមតាមលទ្ធផលនៃការ អង្កេតហានិភ័យការងារដែលធ្វើឡើងដោយ ប.ស.ស.។

ផ្នែកទី២

ការផ្តល់សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ

មាត្រា៤ .-

សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រផ្នែកហានិភ័យការងារ រួមមាន៖

- ការព្យាបាលនិងថែទាំមុខរបួសឬជំងឺដែលបណ្តាលមកពីហានិភ័យការងារតាម បច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈវេជ្ជសាស្ត្រ ទោះដោយសម្រាកឬមិនសម្រាកនៅក្នុងមន្ទីរ ពេទ្យក្តី រហូតដល់ជាសះស្បើយ

- ការផ្តល់សេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់
- ការផ្គត់ផ្គង់ឱសថសម្រាប់ការព្យាបាលនិងសម្ភារៈប្រើប្រាស់បន្ទាប់បន្សំសម្រាប់ការព្យាបាល
- ការផ្តល់សេវាស្តារនីតិសម្បទា មានជាអាទិ៍ ការផ្គត់ផ្គង់ ការថែទាំ ឬការជួសជុលឧបករណ៍អវយវៈ ឬសរីរាង្គសិប្បនិម្មិត ឬការកែទម្រង់រាងកាយដែលតម្រូវដោយគ្រូពេទ្យផ្លូវការ ការសម្របសម្រួលមុខងារ ឬការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈឡើងវិញ
- ការផ្តល់សេវាដឹកសពឬបញ្ជូនជនរងគ្រោះពេលសង្គ្រោះបន្ទាន់។

ផ្នែកទី៣
ការផ្តល់វិភាជន៍និងធនលាភ
សម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍

មាត្រា ៥ .-

ក- មន្ត្រីសាធារណៈដែលរងគ្រោះដោយហានិភ័យការងារបណ្តាលឲ្យមានការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍តិចជាង២០%(ម្ភៃភាគរយ) មានសិទ្ធិទទួលបានវិភាជន៍សម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ដែលត្រូវបើកផ្តល់ជូនតែម្តងគត់ ដោយគិតតាមរូបមន្តដូចខាងក្រោម៖

វ.ប.ក. = ប.ថ. x ក.ប.ក. x ២០%ម.ត.ប. ដែល៖

- វ.ប.ក. គឺជាវិភាជន៍បាត់បង់សមត្ថភាពការងារ
- ប.ថ. គឺជាប្រាក់បៀវត្សប្រចាំថ្ងៃរបស់ជនរងគ្រោះ ដែលស្មើនឹងបៀវត្សមូលដ្ឋានប្រចាំខែរបស់ជនរងគ្រោះចែកនឹង២២ថ្ងៃ
- ក.ប.ក. គឺជាកម្រិតបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍របស់ជនរងគ្រោះ
- ម.ត.ប. គឺជាមេគុណតម្លៃបច្ចុប្បន្នគិតតាមអាយុរបស់ជនរងគ្រោះ។

ខ- មន្ត្រីសាធារណៈ ដែលរងគ្រោះដោយហានិភ័យការងារបណ្តាលឲ្យបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ចាប់ពី២០%(ម្ភៃភាគរយ)ឡើង មានសិទ្ធិទទួលបានធនលាភសម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលត្រូវគិតតាមរូបមន្តដូចខាងក្រោម៖

ធន.ល. = ប.ខ. x ៤/៥ក.ប.ក. ដែល៖

- ធន.ល. គឺជាធនលាភសម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍
- ប.ខ. គឺជាប្រាក់បៀវត្សមូលដ្ឋានប្រចាំខែរបស់ជនរងគ្រោះ

ការផ្តល់ធនលាភសម្រាប់ការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ ត្រូវចាត់ទុកជាបណ្តោះអាសន្នជានិច្ច។ បេឡាជាតិរបបសន្តិសុខសង្គម ត្រូវរៀបចំឲ្យមានការពិនិត្យសុខភាពនិងសមត្ថភាពការងារឡើងវិញក្នុងរយៈពេល១២(ដប់ពីរ)ខែយ៉ាងយូរ។ សាមីជនដែលទទួល

បានធនលាភនេះ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចមកពិនិត្យសុខភាពនិងសមត្ថភាពការងារ តាមការកំណត់របស់បេឡាជាតិរបបសន្តិសុខសង្គម។

ក្នុងករណីដែលមានការកាតព្វកិច្ចគ្នារវាងធនលាភនិងប្រាក់សោធន សាមីជនមានសិទ្ធិទទួលបានតែការកាតព្វកិច្ចមួយដែលមានចំនួនទឹកប្រាក់ខ្ពស់ជាងប៉ុណ្ណោះ។

កម្រិតនៃការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ ត្រូវកំណត់នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ១នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

គណៈកម្មការវេជ្ជសាស្ត្រនៃប.ស.ស. ឬគ្រូពេទ្យរដ្ឋាការដែលទទួលស្គាល់ដោយប.ស.ស. ត្រូវកំណត់កម្រិតនៃការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ ក្នុងករណីដែលកម្រិតនៃការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍មិនមានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ១នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

មេគុណតម្លៃបច្ចុប្បន្ន ត្រូវកំណត់នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ២នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

ការកែប្រែមេគុណតម្លៃបច្ចុប្បន្ន ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈនិងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ផ្នែកទី៤

ការផ្តល់វិភាជន៍បូជាសពនិងធនលាភឧត្តរជីវី

មាត្រា៦ .-

ក្នុងករណីដែលមានហានិភ័យការងាររហូតដល់បាត់បង់ជីវិត អ្នកដែលមានករណីយកិច្ចចាត់ចែងបូជាសពជនរងគ្រោះ ត្រូវទទួលបានវិភាជន៍បូជាសពចំនួន១០(ដប់)លានរៀល។ វិភាជន៍នេះ ត្រូវតែផ្តល់ជូនទៅជនដែលទទួលបន្ទុកផ្ទាល់ក្នុងការចាត់ចែងបូជាសពជនរងគ្រោះ។

វិភាជន៍បូជាសពនេះ អាចកែសម្រួលឡើងវិញដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា៧ .-

ក្នុងករណីដែលមានហានិភ័យការងាររហូតដល់បាត់បង់ជីវិត សិទ្ធិវន្តនៃជនរងគ្រោះមានសិទ្ធិទទួលបានធនលាភឧត្តរជីវី។

សិទ្ធិវន្តនៃជនរងគ្រោះ ដោយហានិភ័យការងាររហូតដល់បាត់បង់ជីវិត រួមមាន៖

ក- ប្តីឬប្រពន្ធរបស់សាមីជនរងគ្រោះ ដែលមានសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍មុនពេលមានហានិភ័យការងារ ឬមុនពេលទទួលមរណភាពដោយហានិភ័យការងារនៃប្តីឬប្រពន្ធ

ខ- កូនដែលមានអាយុត្រឹម១៨(ដប់ប្រាំបី)ឆ្នាំចុះ ដែលមិនទាន់មានគូស្រករនិងមានស្ថានភាពដូចខាងក្រោម៖

- ជាកូនបង្កើត

- ក្នុងករណីមានការលែងលះឬករណីមរណភាពនៃប្តីឬប្រពន្ធ កូននៃគូស្រករក្រោយ ដែលស្ថិតនៅក្នុងបន្ទុកផ្ទាល់របស់សាមីជនរងគ្រោះ ក៏មានសិទ្ធិដូចកូននៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ទីមួយដែរ។
- កូនសុំរបស់សាមីជនរងគ្រោះ ដែលបានសុំស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ឬក្មេងកំព្រារស់នៅក្នុងបន្ទុកផ្ទាល់របស់សាមីជនរងគ្រោះ។

អាយុកូននៅក្នុងបន្ទុកអាចកំណត់ដល់២១(ម្ភៃមួយ)ឆ្នាំចុះ ចំពោះកូនដែលកំពុងទទួលការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ឬកូនដែលកំពុងរៀននៅក្នុងគ្រឹះស្ថានសិក្សាសាធារណៈឬឯកជនដែលមានការទទួលស្គាល់ពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ព្រមទាំងមានលិខិតបញ្ជាក់ការសិក្សាត្រឹមត្រូវ។

ចំពោះកូនពិការឬមានជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ ដែលមិនមានលទ្ធភាពធ្វើការងារមានប្រាក់ឈ្នួល មិនមានការកំណត់អាយុទេ។

គ- ឪពុកម្តាយឬមនុស្សចាស់ដែលមានអាយុយ៉ាងតិច៥៥(ហាសិបប្រាំ)ឆ្នាំ មិនមានប្រកបមុខរបរមានប្រាក់ចំណូល និងត្រូវនៅក្នុងបន្ទុកផ្ទាល់របស់សាមីជនរងគ្រោះ។

មាត្រា ៨ .-

ធនលាភឧត្តរជីវី ត្រូវបានផ្តល់ជូនប្រចាំខែតាមរូបមន្តដូចខាងក្រោម៖

ក- ចំពោះសិទ្ធិវន្ត ជាមួយមានប្តីឬប្រពន្ធ កូន និងឪពុកម្តាយ ឬមនុស្សចាស់នៅក្នុងបន្ទុក៖

- ប្តីឬប្រពន្ធ = $3/5 \times 63\% \text{ប.ខ.}$ ដែលប.ខ.ជាបៀវត្សមូលដ្ឋានប្រចាំខែរបស់សាមីជន
- ធនលាភសរុបសម្រាប់កូនក្នុងបន្ទុក = $2/5 \times 63\% \text{ប.ខ.}$
- ធនលាភសរុបសម្រាប់ឪពុកម្តាយឬមនុស្សចាស់ដែលនៅក្នុងបន្ទុក = $7\% \text{ប.ខ.}$

ខ- ចំពោះសិទ្ធិវន្តជាមួយមាន ប្តីឬប្រពន្ធ និងកូន៖

- ប្តីឬប្រពន្ធ = $3/5 \times 70\% \text{ប.ខ.}$
- ធនលាភសរុបសម្រាប់កូនក្នុងបន្ទុក = $2/5 \times 70\% \text{ប.ខ.}$

គ- ចំពោះសិទ្ធិវន្ត ជាមួយមានប្តីឬប្រពន្ធ និងឪពុកម្តាយ ឬមនុស្សចាស់៖

- ប្តីឬប្រពន្ធ = $28\% \text{ប.ខ.}$
- ធនលាភសរុបសម្រាប់ឪពុកម្តាយឬមនុស្សចាស់ដែលនៅក្នុងបន្ទុក = $28\% \text{ប.ខ.}$

ឃ- ចំពោះសិទ្ធិវន្តជាប្តីឬប្រពន្ធឬកូននៅក្នុងបន្ទុក ធនលាភសម្រាប់ប្តីឬប្រពន្ធឬធនលាភសរុបសម្រាប់កូនក្នុងបន្ទុក = $56\% \text{ប.ខ.}$

ង- ចំពោះសិទ្ធិវន្តជាឪពុកម្តាយឬមនុស្សចាស់ ធនលាភសរុបសម្រាប់ឪពុកម្តាយឬមនុស្សចាស់ដែលនៅក្នុងបន្ទុក = $35\% \text{ប.ខ.}$

ច- ចំពោះសិទ្ធិវន្តជាមួយមានកូននិងឪពុកម្តាយឬមនុស្សចាស់៖

- ធនលាភសរុបសម្រាប់កូន $28\% \text{ប.ខ.}$
- ធនលាភសរុបសម្រាប់ឪពុកម្តាយឬមនុស្សចាស់ដែលនៅក្នុងបន្ទុក = $28\% \text{ប.ខ.}$ ។

មាត្រា ៩ .-

សិទ្ធិទទួលបានធនលាភឧត្តរជីវី ត្រូវផុតរលត់ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម៖

- នៅពេលដែលសាមីជនទទួលមរណភាព
 - ប្តីឬប្រពន្ធដែលមានគូស្រករថ្មី ទោះបីជាមានឬគ្មានសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ក៏ដោយ។
- ក្នុងករណីនេះ សាមីជនត្រូវជូនដំណឹងមកបេឡាជាតិរបបសន្តិសុខសង្គមយ៉ាងយូរ ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីមានគូស្រករថ្មី។

មាត្រា ១០ .-

អាជ្ញាយុកាលនៃសិទ្ធិទាមទារវិភាជន៍បូជាសពមានរយៈពេល១(មួយ)ឆ្នាំ។

អាជ្ញាយុកាលនៃសិទ្ធិទាមទារវិភាជន៍បាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍តិចជាង២០% និងធនលាភ មានរយៈពេល៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ។

ជំពូកទី ៣

លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការផ្តល់តាវកាលិកផ្នែកថែទាំសុខភាព

ផ្នែកទី ១

គោលការណ៍រួម

មាត្រា ១១ .-

ដើម្បីទទួលបានសេវាថែទាំសុខភាព មន្ត្រីសាធារណៈ អតីតមន្ត្រីរាជការ និងអតីតយុទ្ធជន ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា៣នៃព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២១៧/០៧៨ ចុះថ្ងៃទី១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧ ហើយដែលបានបង់ភាគទាន ត្រូវបង្ហាញបណ្ណសម្គាល់ខ្លួនឬអត្តសញ្ញាណបណ្ណសញ្ញាតិខ្មែរ ដល់មូលដ្ឋានសុខាភិបាលដែលបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយបេឡាជាតិរបបសន្តិសុខសង្គម។ ចំពោះមន្ត្រីសាធារណៈដែលត្រូវបញ្ចូលក្នុងក្របខណ្ឌថ្មី ក្រសួង ស្ថាប័ន ឬអង្គភាពសាមី ត្រូវបញ្ជូនឈ្មោះមន្ត្រីសាធារណៈនោះមកប.ស.ស.។

ក្រសួង ស្ថាប័ន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ឬអង្គភាពមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវផ្តល់ទិន្នន័យមន្ត្រីសាធារណៈ អតីតមន្ត្រីរាជការ និងអតីតយុទ្ធជន ដែលបានធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មរួច មកបេឡាជាតិរបបសន្តិសុខសង្គម រៀងរាល់៦(ប្រាំមួយ)ខែ ដើម្បីបញ្ចូលទៅក្នុងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យផ្នែកហានិភ័យការងារនិងថែទាំសុខភាព។

គ្រប់មូលដ្ឋានសុខាភិបាលទាំងអស់ដែលបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយប.ស.ស. ត្រូវផ្តល់កិច្ចសហការជាមួយបេឡាជាតិរបបសន្តិសុខសង្គម ក្នុងការគ្រប់គ្រង និងផ្តល់សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រតាមពិធីសារឬសេចក្តីណែនាំប្រតិបត្តិវិនិច្ឆ័យរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល។

ផ្នែកទី២

ការផ្តល់សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ

មាត្រា១២ .-

សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ រួមមាន ការផ្តល់សេវាព្យាបាលដោយសម្រាកនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ សេវាពិគ្រោះជំងឺក្រៅ សេវាសម្រាលកូន សេវាព្យាបាលថែទាំមុននិងក្រោយសម្រាល សេវាព្យាបាលដោយស្ម័គ្រការព្យាបាលដោយចលនា និងសេវាស្តារនីតិសម្បទា និងសេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់។

មាត្រា១៣ .-

សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ ត្រូវបានផ្តល់ជូនដូចខាងក្រោម៖

ក- ការផ្តល់សេវាព្យាបាលដោយសម្រាកនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ រួមមាន៖

- សេវាព្យាបាលនិងថែទាំតាមបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈវេជ្ជសាស្ត្រ
- សេវាធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យ សេវាមន្ទីរពិសោធន៍ និងសេវាពិនិត្យវេជ្ជសាស្ត្រផ្សេងៗទៀត
- ឧបករណ៍ផ្នែកសល្យសាស្ត្រនិងសម្ភារៈបរិក្ខារផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រផ្សេងៗតាមតម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់ការព្យាបាល
- ឱសថតាមវេជ្ជបញ្ជា
- បន្ទប់សម្រាកព្យាបាល (តាមស្ថានភាពជាក់ស្តែងរបស់មូលដ្ឋានសុខាភិបាល)។

ខ- ការផ្តល់សេវាពិគ្រោះជំងឺក្រៅ រួមមាន៖

- សេវាព្យាបាលនិងថែទាំតាមបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈវេជ្ជសាស្ត្រ
- សេវាធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យ សេវាមន្ទីរពិសោធន៍ និងសេវាពិនិត្យវេជ្ជសាស្ត្រផ្សេងៗទៀត
- ឧបករណ៍ផ្នែកសល្យសាស្ត្រនិងសម្ភារៈបរិក្ខារផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រផ្សេងៗតាមតម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់ការព្យាបាល
- ឱសថតាមវេជ្ជបញ្ជា។

គ- ការផ្តល់សេវាសម្រាលកូន និងការព្យាបាលថែទាំមុន និងក្រោយពេលសម្រាល។

ឃ- ការផ្តល់សេវាព្យាបាលដោយស្ម័គ្រ ឬការព្យាបាលដោយចលនា ឬសេវាស្តារនីតិសម្បទាដទៃទៀត។

ង- សេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ ក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់ សាមីជនរងគ្រោះអាចទៅព្យាបាលនៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាល ដែលស្ថិតនៅជិតបំផុត។ ប្រសិនបើមូលដ្ឋានសុខាភិបាលនោះមិនមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយបេឡាជាតិរបបសន្តិសុខសង្គម សាមីជនរងគ្រោះឬអ្នកតំណាង ត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់មកបេឡាជាតិរបបសន្តិសុខសង្គម។

មាត្រា ១៤ .-

សេវាព្យាបាលនិងថែទាំ ដូចមានចែងក្នុងចំណុច ក ខ គ និងឃ នៃមាត្រា ១៣ ខាងលើ នេះ ត្រូវបានផ្តល់តែនៅក្នុងមូលដ្ឋានសុខាភិបាលដែលបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយបេឡា ជាតិរបបសន្តិសុខសង្គមប៉ុណ្ណោះ។ ការប្រើប្រាស់សេវានៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាលដទៃផ្សេងទៀត មិនត្រូវបានផ្តល់ជូនឡើយ លើកលែងតែក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់។

ផ្នែកទី ៣

ការផ្តល់សេវាបញ្ជូនអ្នកជំងឺឬជនរងគ្រោះ និងសេវាបញ្ជូនសព

មាត្រា ១៥ .-

ការផ្តល់សេវាបញ្ជូនអ្នកជំងឺឬជនរងគ្រោះ ត្រូវផ្តល់ជូនតែក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់ និង ដោយថយន្តតិលានសង្គ្រោះរបស់មូលដ្ឋានសុខាភិបាលតែប៉ុណ្ណោះ។

ការផ្តល់សេវាបញ្ជូនអ្នកជំងឺធ្ងន់ធ្ងរមិនអាចព្យាបាលជាឬសេវាបញ្ជូនសព ត្រូវផ្តល់ជូន តាមតម្លៃរបស់មូលដ្ឋានសុខាភិបាលដែលបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយ ប.ស.ស.។

ផ្នែកទី ៤

ការផ្តល់សេវាបង្ការសុខភាព

មាត្រា ១៦ .-

ការផ្តល់សេវាបង្ការសុខភាពអាចត្រូវបានផ្តល់ដោយបេឡាជាតិរបបសន្តិសុខសង្គម កម្មវិធីជាតិបង្ការសុខភាពឬកម្មវិធីបង្ការសុខភាពដទៃផ្សេងទៀត។

សេវាបង្ការសុខភាពដែលផ្តល់ដោយបេឡាជាតិរបបសន្តិសុខសង្គម ត្រូវអនុវត្តដូចគ្នា នឹងកម្មវិធីបង្ការសុខភាពផ្នែកថែទាំសុខភាពសម្រាប់ជនទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទ ប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ។

ផ្នែកទី ៥

សេវាឬការព្យាបាលដែលមិនរាប់បញ្ចូល

មាត្រា ១៧ .-

សេវាឬការព្យាបាលដែលមិនរាប់បញ្ចូលក្នុងសេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្ររួមមាន៖

- ការព្យាបាលដោយឥតបង់ថ្លៃ ដែលកំណត់នៅក្នុងគោលនយោបាយសុខាភិបាល ជាតិ
- ការពិនិត្យសុខភាពទូទៅ
- ការថែទាំធ្មេញ (ការសំអាត ការប៉ះ និងការដាក់ធ្មេញ)
- សេវាប្តូរភេទ
- ការព្យាបាល ឬរក្សាកាត់កែសម្ផស្ស ឬកែលម្អផ្នែកណាមួយនៃរាងកាយ

- សេវាបង្កកំណើតសិប្បនិម្មិត
- ការព្យាបាលអសមត្ថភាពផ្តល់កំណើត
- ការផ្សាប្តូរសរីរាង្គផ្សេងៗ
- ការព្យាបាលដោយខ្លួនឯង
- ឧបករណ៍ជំនួយភ្នែកសិប្បនិម្មិត
- ការព្យាបាលញៀនសុរា ឬការព្យាបាលផ្តាច់គ្រឿងញៀន
- ការវះកាត់ដាក់គ្រាប់ភ្នែកសិប្បនិម្មិត
- ការវះកាត់បេះដូងឬសរសៃបេះដូង
- ការលាងឈាម។

សេវាឬការព្យាបាលដែលមិនរាប់បញ្ចូល ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើ នៃមាត្រានេះ ត្រូវបានផ្តល់ជូន ក្នុងករណីត្រូវសង្គ្រោះបន្ទាន់។

សេវាឬការព្យាបាលដែលមិនរាប់បញ្ចូល ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើ នៃមាត្រានេះ អាចពិនិត្យកែសម្រួលឡើងវិញដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល ស្របតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង។

ផ្នែកទី៦
ការកំណត់ជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ

មាត្រា១៨ .-

ការផ្តល់សេវាចំពោះជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ ត្រូវធ្វើឡើងនៅក្នុងមូលដ្ឋានសុខាភិបាលសាធារណៈ និងត្រូវប្រើប្រាស់តែឱសថសាវ័ន្តដែលកំណត់ដោយក្រសួងសុខាភិបាលតែប៉ុណ្ណោះ។ ចំពោះឱសថក្រៅពីបញ្ជីឱសថសាវ័ន្តជាបន្ទុករបស់សាមីជន។

បញ្ជីជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ ត្រូវអនុវត្តដូចគ្នានឹងបញ្ជីជំងឺរ៉ាំរ៉ៃនៃផ្នែកថែទាំសុខភាពសម្រាប់ជនទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ។

ជំពូកទី៤
លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីទូទាត់ថ្លៃសេវា និងការធានាគាត់ការពារ
ផ្នែកទី១

លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីទូទាត់ថ្លៃសេវាផ្នែកហានិភ័យការងារ

មាត្រា១៩ .-

ការផ្តល់សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រផ្នែកហានិភ័យការងារសម្រាប់មន្ត្រីសាធារណៈ ត្រូវបានទូទាត់សងតាមយន្តការថ្លៃតាមសេវា។

ការព្យាបាលមន្ត្រីសាធារណៈដែលរងគ្រោះដោយហានិភ័យការងារ ត្រូវតែអនុវត្តដោយ មូលដ្ឋានសុខាភិបាលដែលបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយប.ស.ស. ប៉ុណ្ណោះ។

ក្នុងករណីដែលសេវានេះ ធ្វើនៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាលដែលមិនបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀង ជាមួយប.ស.ស. សាមីជនរងគ្រោះដោយហានិភ័យការងារ អាចទាមទារការទូទាត់ថ្លៃព្យាបាល និងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្របាន។ ការទូទាត់សងថ្លៃព្យាបាលនេះត្រូវអនុលោមតាមការកំណត់របស់ ប.ស.ស.។

ក្នុងករណីសង្គ្រោះបន្ទាន់ ជនរងគ្រោះអាចទទួលសេវាសង្គ្រោះនៅមូលដ្ឋានសុខាភិបាល ណាក៏ដោយដែលជិតបំផុត។ ប.ស.ស. ត្រូវទូទាត់សងថ្លៃសង្គ្រោះបន្ទាន់តាមតម្លៃសមស្រប ជាក់ស្តែងរបស់មូលដ្ឋានសុខាភិបាល។

មាត្រា ២០ .-

សិទ្ធិនៃការទាមទារថ្លៃតាវកាលិកព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ ត្រូវមានអាជ្ញាយុកាល ត្រឹមរយៈពេល១២(ដប់ពីរ)ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃមានបញ្ហាសុខភាព។

ផ្នែកទី២

លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីទូទាត់ថ្លៃសេវាផ្នែកថែទាំសុខភាព

មាត្រា ២១ .-

ការផ្តល់សេវាព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រផ្នែកថែទាំសុខភាពសម្រាប់មន្ត្រីសាធារណៈ អតីតមន្ត្រីរាជការ និងអតីតយុទ្ធជន ត្រូវធ្វើតាមយន្តការទូទាត់ថ្លៃសេវាដូចគ្នានឹងយន្តការ ទូទាត់ថ្លៃសេវាសម្រាប់ជនទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារលើក លែងតែការព្យាបាលជំងឺមហារីកដោយសារធាតុគីមី និងឱសថព្យាបាលជំងឺទឹកនោមផ្អែម និង ជំងឺលើសសម្ពាធឈាម ក្រៅពីឱសថក្នុងបញ្ជីឱសថសារវន្ត ដែលត្រូវទូទាត់ថ្លៃតាមសេវា ព្យាបាលនីមួយៗ។

មាត្រា ២២ .-

សិទ្ធិនៃការទាមទារថ្លៃតាវកាលិកព្យាបាលនិងថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រ ត្រូវមានអាជ្ញាយុកាល ត្រឹមរយៈពេល១២(ដប់ពីរ) ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃមានបញ្ហាសុខភាព។

ផ្នែកទី៣

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការទាមទារតាវកាលិក

មាត្រា ២៣ .-

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការទាមទារតាវកាលិកផ្នែកហានិភ័យការងារនិងផ្នែកថែទាំសុខភាព ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ។

ជំពូកទី៥
ប្រាក់ត្រៀមបម្រុង
ផ្នែកទី១

ប្រាក់ត្រៀមបម្រុងសម្រាប់ផ្នែកហានិភ័យការងារ

មាត្រា២៤ .-

ប្រាក់ត្រៀមបម្រុងសម្រាប់ផ្នែកហានិភ័យការងារ ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

ក- ប្រាក់ត្រៀមបម្រុងសម្រាប់តារកាលិករយៈពេលវែង យ៉ាងតិចត្រូវស្មើនឹងការចំណាយ សម្រាប់ធនលាភក្នុងកំឡុងពេល២(ពីរ)ឆ្នាំចុងក្រោយ។

ខ- ប្រាក់ត្រៀមបម្រុងសម្រាប់តារកាលិករយៈពេលខ្លី យ៉ាងតិចត្រូវស្មើនឹងពាក់កណ្តាលនៃការចំណាយលើតារកាលិកដទៃក្រៅពីធនលាភក្នុងកំឡុងពេល២(ពីរ)ឆ្នាំចុងក្រោយ។

ផ្នែកទី២

ប្រាក់ត្រៀមបម្រុងផ្នែកថែទាំសុខភាព

មាត្រា២៥ .-

ប្រាក់ត្រៀមបម្រុងសម្រាប់ផ្នែកថែទាំសុខភាព យ៉ាងតិចត្រូវស្មើនឹងការចំណាយលើតារកាលិកផ្នែកថែទាំសុខភាព ក្នុងកំឡុងពេល១(មួយ)ឆ្នាំចុងក្រោយ។

ជំពូកទី៦

យន្តការគាំទ្រ សម្របសម្រួល និងសហការ

មាត្រា២៦ .-

ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ត្រូវចេញប្រកាសដើម្បីកំណត់នូវយន្តការគាំទ្រសម្របសម្រួល និងសហការរវាង ប.ស.ស. និងក្រសួង ស្ថាប័ន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិឬអង្គភាពមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងការអនុវត្តរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកហានិភ័យការងារសម្រាប់មន្ត្រីសាធារណៈ និងផ្នែកថែទាំសុខភាពសម្រាប់មន្ត្រីសាធារណៈ អតីតមន្ត្រីរាជការ និងអតីតយុទ្ធជន។

ការផ្តល់តារកាលិកផ្នែកហានិភ័យការងារនិងតារកាលិកផ្នែកថែទាំសុខភាព ក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវអនុវត្តតាមដំណាក់កាលនិងកាលបរិច្ឆេទដែលត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ជំពូកទី៧

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា២៧ .-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា ២៨ .-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និងនាយកបេឡាជាតិរបបសន្តិសុខសង្គម ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៧

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេច ឯកឧត្តម លោកជំទាវឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ២៨
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ